

Sygn. akt III Cz 2/22 p-II

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sadu Okręgowego Andrzej Dyrda

Sędziowie Sądu Okręgowego Artur Żymełka

Beata Majewska – Czajkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2022 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

z wniosku M. S.

z udziałem I. S., A. S., D. S., B. S.

o zasiedzenie nieruchomości

na skutek apelacji wnioskodawczynie

od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 2 sierpnia 2021r., sygn. akt I Ns 693/17

w przedmiocie zażalenia wnioskodawczynie

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 30 listopada 2021r., sygn. akt III Ca 963/21

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Beata Majewska – Czajkowska SSO Andrzej Dyrda SSO Artur Żymełka

Sygn. akt III Cz 2/22 p-II

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 30 listopada 2021r. odrzucił apelację wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2 sierpnia 2021r., sygn. akt I Ns 693/17 w oparciu o art. 373 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W uzasadnieniu wskazał, że odpis postanowienia z uzasadnieniem został doręczony 22 września 2021r. poprzez odczytanie przez pełnomocnika substytucyjnego w Portalu Informacyjny, w związku z czym apelację wniesioną 13 października 2021r., Sąd uznał za wniesioną po upływie przepisanej terminu.

Postanowienie to zostało zaskarżone zażaleniem przez wnioskodawczynię, która zarzuciła naruszenie następujących przepisów postępowania cywilnego, a to:

a) art. 373 § 1 k.p.c. i art. 369 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez odrzucenie apelacji w sytuacji gdy korespondencja zawierająca wyrok z uzasadnieniem została odebrana przez pełnomocnika substytucyjnego, co nie mogło spowodować otwarcia terminu do wniesienia apelacji;

b) art. 15 zzs⁹ ust. 2 i 3 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)i9, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacjami kryzysowymi poprzez błędne ustalenie, iż datą doręczenia uzasadnienia postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach była data zapoznania się przez M. U. z pismem umieszczonym w portalu informacyjnym, podczas gdy M. U. nie była adresatem pisma Sądu z dnia 16 września 2021r., stanowiącego doręczenie, zaś na doręczeniu tym nie było adnotacji o formie doręczenia: „za pośrednictwem Portalu Informacyjnego”.

c) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że apelacja została wniesiona po terminie w sytuacji gdy termin do wniesienia apelacji należy liczyć od dnia odebrania przesyłki przez pełnomocnika głównego lub od dnia upływu terminu do jej odbioru

Na tych podstawach wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie w swej istocie, zarzuca błędne uznanie, że odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2 sierpnia 2021r. z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi wnioskodawczyni w dniu 22 września 2021r.

Zgodnie z 15zszs⁹ ust. 2 w związku z ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)i9, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (tekst jednolity: Dz.U. z 2020r. poz. 1842 ze zm.) w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu (...)i9 oraz w ciągu roku od odwołania ostatniego z nich, w sprawach prowadzonych w sposób określony w art. 15zszs¹, w braku możliwości wykorzystania systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, sąd doręcza adwokatowi, radcy prawnemu, rzecznikowi patentowemu lub Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej pisma sądowe poprzez umieszczenie ich treści w systemie teleinformatycznym służącym udostępnianiu tych pism (portal informacyjny). Zgodnie z ust. 3 tego artykułu datą doręczenia jest data zapoznania się przez odbiorcę z pismem umieszczonym w portalu informacyjnym, zaś w przypadku braku zapoznania się pismo uznaje się za doręczone po upływie 14 dni od dnia umieszczenia pisma w portalu informacyjnym. Nie dotyczy to pism, które podlegają doręczeniu wraz z odpisami pism procesowych stron lub innymi dokumentami nie pochodzącymi od sądu. Nadto należy wskazać, że zgodnie z ust. 3 tego artykułu, doręczenie pisma za pośrednictwem portalu informacyjnego wywołuje skutki procesowe określone w Kodeksie postępowania cywilnego właściwe dla doręczenia pisma sądowego.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 stycznia 2022r. (III CZ 70/22, Legalis nr 2682221) z wykładni językowej art. 15zszs⁹ ust. 2 zd. 1 w zw. z art. 15zszs⁹ ust. 1 zd. 1 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)i9, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych wynika jednoznacznie, że w razie niezapoznania się przez adresata z treścią pisma sądowego umieszczonego w portalu informacyjnym, dla uznania tego pisma za doręczone znaczenie ma jedynie fakt umieszczenia go w tym portalu. Ustawodawca nie powiązał skutków prawnych z wysłaniem pełnomocnikowi lub otrzymaniem przez niego e-mailowego powiadomienia o umieszczeniu nowego dokumentu w systemie teleinformatycznym.

W tym samym orzeczeniu, Sąd Najwyższy wskazał także, że na profesjonalnych pełnomocnikach procesowych ciąży powinność regularnego weryfikowania informacji, które mogą być zamieszczane w portalach informacyjnych zawierających dane o sprawach, w których stroną reprezentuje dany pełnomocnik. Art. 15zszs⁹ ust. 2 i 3 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)i9, innych chorób

zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. z 2020 r. poz. 374), interpretowane przez pryzmat unormowań dotyczących sposobu wykonywania zawodów adwokata, radcy prawnego, rzecznika patentowego oraz Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, mogą być odczytywane nawet jako źródło obowiązku regularnej weryfikacji zawartości portali informacyjnych w celu ustalenia, czy nie została w nich zamieszczona treść nowych pism sądowych.

Pełnomocnik wnioskodawczyni nie podnosił jednak kwestii skuteczności doręczenia po upływie 14 dni od dnia umieszczenia w Portalu Informacyjnym, co zresztą sam w apelacji uznał za w pełni skuteczne, ale odebranie pisma przed tym terminem przez pełnomocnika substytucyjnego, który nie był uprawniony do odbioru takiej „przesyłki”.

W niniejszej sprawie pełnomocnictwo zostało udzielone przez wnioskodawczynię adw. K. S.. W treści pełnomocnictwa (k. 5) zawarto upoważnienie dla pełnomocnika do udzielenia dalszych pełnomocnictw i upoważnień. W dniu 8 marca 2018r. udzielono pełnomocnictwa substytucyjnego adw. M. U.. Z treści pełnomocnictwa wynika, że została ona upoważniona do reprezentowania przed sądami wszystkich instancji, jak również organami administracji publicznej i samorządowej, w tym do wglądu w dokumenty postępowań dotyczących tego roszczenia oraz do uzyskania stosownych dokumentów. Nadto pełnomocnik substytucyjny został upoważniony od udzielenia dalszych pełnomocnictw.

Proponowana przez wnioskodawczynię koncepcja ograniczenia zakresu działania przez pełnomocnika substytucyjnego, nie ma jednak ani podstaw prawnych ani też podstaw faktycznych (w treści udzielonego pełnomocnictwa substytucyjnego). W orzecznictwie bowiem ugruntowana jest teza, że na skutek udzielenia dalszego pełnomocnictwa procesowego (substytucji) wskazanego w art. 91 pkt 3 k.p.c., stosunek pełnomocnictwa powstaje pomiędzy mocodawcą a substytutem, a w konsekwencji, substytut staje się pełnomocnikiem strony, a nie pełnomocnika, który udzielił dalszego pełnomocnictwa. Substytut, wykonując udzielone pełnomocnictwo, działa w imieniu i ze skutkiem dla mocodawcy, nie ograniczając w żadnym zakresie umocowania pełnomocnika głównego (porównaj: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2011r., IV CZ 52/11, LEX nr 1084560). Zwrócić także uwagę na tezę zawartą także w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2004r. (IV CK 269/02, LEX nr 151640), który wskazał, że udzielenie substytucji powoduje, że substytuta i stronę łączy taki sam stosunek, jaki łączy stronę z pełnomocnikiem, ale nie uchyla kompetencji pełnomocnika, co oznacza, że od chwili udzielenia substytucji strona ma dwóch lub więcej równoprawnych pełnomocników. W takiej sytuacji ma zatem zastosowanie art. 141 § 3 k.p.c. nakazujący doręczanie pism sądowych tylko jednemu pełnomocnikowi. Powinien nim być pełnomocnik, którego adres, jako adres dla doręczeń, wskazała strona. Dopiero wówczas, gdy strona w sposób wyraźny nie wskaże, któremu pełnomocnikowi należy dokonywać doręczeń, wybór należy do sądu lub przewodniczącego.

Z powyższego wynika, że istota pełnomocnictwa substytucyjnego nie powoduje uchylenia możliwości odbioru pisma przez pełnomocnika substytucyjnego pisma adresowanego do pełnomocnika „głównego”, a także przez upoważnionego pracownika do obsługi Portalu Informacyjnego. Jak już bowiem wskazano powyżej, art. 15zszs⁹ w/w ustawy, nałożył na profesjonalnych pełnomocników ciężarem procesowym polegającym na powinności regularnego weryfikowania informacji, które mogą być zamieszczane w portalach informacyjnych zawierających dane o sprawach, w których stronę reprezentuje dany pełnomocnik. Obowiązek ten winien także zawierać wzajemne informowanie się pełnomocników o dokonanych „odczytaniach” pism zamieszczonych w Portalu Informacyjnym. Nadto wskazać należy, że wobec braku ograniczenia możliwości działania dla pełnomocnika substytucyjnego, ciężar procesowy i obciążająca go należyta staranność, nakładała na niego obowiązek wywiedzenia apelacji w przepisany terminie, tj. w ciągu 14 dni od 22 września 2021r. Skoro w tym terminie apelacja nie została złożona, zasadnie Sąd Okręgowy odrzucił apelację wniesioną 13 października 2021r. jako wniesioną po upływie przepisanego terminu.

Na marginesie wskazać należy, że zarysowana w zażaleniu problematyka doręczenia pism procesowych na portalu informacyjnym, była przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego co znajduje swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu postanowienia z dnia 25 stycznia 2022r. (III CZ 58/22, LEX nr 3303514), jednakże, ze względu na podniesione przez wnioskodawczynię zarzuty, dotyczyło odmiennego stanu faktycznego, a w konsekwencji wskazane tam wytyczne nie miały zastosowania do ustalonego stanu faktycznego.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Beata Majewska – Czajkowska SSO Andrzej Dyrda SSO Artur Żymełka